

Leicht Ferenc Hazatérési Igazolványa

Igazolvány

Felszabadulás ötödik évfordulója alkalmából közkegyelem gyakorlása tárgyában az Elnöki Tanács 1950. évi 9. számú törvényerejű rendelet 3. §-a alapján hazatérő magyar állampolgárról:

Leicht Ferenc, aki szül. **Keszthely** városban
 1939 év **március** hó **26**-n, apja neve **Géza**
 anyja neve **Hercfeld Teréz** családi állapota **nőtlen utolsó**
 magyarországi lakása (pontos cím) **Bpest. Kresz G. u 21**
 foglalkozása **tanuló** hazatérési igazolvánnyal **naplótételszám** alatt tért haza
 és Magyarországon **Nagykanizsa Tavasz u 16** városban kíván letelepedni

Személyleírása: termete **magas** arca **ovál**
 szeme **barna** haja **barna**

A határátlépés ideje: 1951. évi **február** hó **26** nap **óra 1.40** perc

Kelt, **Budapest 1952 febr. 26**

Igazolom, hogy a fenti személy jelentkezési kötelezettségének eleget tett.
 Kelt,
 P. H. kapitányság vezetője

A miniszter rendeletéből:
 bizottság vezetője
 P. H.

Ezt a hazatérési igazolványt akkor kaptam, amikor visszajöttem Izraelből 1951-ben.

Igazolvány

Felszabadulás ötödik évfordulója alkalmából közkegyelem gyakorlása tárgyában az Elnöki Tanács 1950. évi 9. számú törvényerejű rendelet 3. §-a alapján hazatérő magyar állampolgárról:

Leicht Ferenc, aki szül. Keszthely városban/községben 1939 év március hó 26-n, apja neve Géza, anyja neve Hercfeld Teréz családi állapota nőtelen utolsó magyarországi lakása (pontos cím) Bpest. Kresz G. u 21 foglalkozása tanuló [olvashatatlan] hazatérési igazolvánnyal naplótételszám alatt tért haza Izrael országból Gedera községből/városból és Magyarországon Nagykanizsa Tavasz u 16 városban/községben kíván letelepedni.

Személyleírása: termete magas, arca ovál, szeme barna, haja barna

A határátlépés ideje: 1951. évi február hó 26 nap óra 1.40 perc

Kelt, Budapest 1952 febr. hó

Igazolom, hogy a fenti személy jelentkezési kötelezettségének eleget tett.

Kelt,

A miniszter rendeletéből bizottság vezetője

P. H.

kapitányság vezetője

P. H.

Az Izraeli Hadseregéből engem 1950. szeptember 17-én szereltek le. Egy barátomnak rokonai laktak egy Gedera nevű faluban, akik engem is elfogadtak, mint a rokonuk haverját, Izraelben nekem nem volt senkim. És szeptember 17-től ott voltunk Gederán, eljártunk dolgozni.

Nagyon jól kerestem, de nem volt lakásunk. Ágyrajáróként szerepeltünk, mert egy szobában ketten aludtunk. Szerettem volna lakást szerezni. Elmentem Tel-Avivba. Volt egy olyan hivatala a katonaságnak, aminek az volt a dolga, hogy a leszerelt katonák ügyes-bajos dolgait intézze. Bementem oda, s mondtam, hogy kellene egy lakás. Jaffa akkor üres volt. Elmenekültek az arabok, és tele volt üres lakással. De ott is azt mondták, hogy ne haragudj, nem tudunk neked lakást adni, mert most jönnek a jemeni családok, annyi gyerekekkel, mint égen a csillag, és először őket kell elszállásolni, veled most nem tudunk foglalkozni. De akár kapsz lakást, akár nem, te nem mehetsz haza, mert ott most kommunista hatalom van. Hát erre bepöccentem nagyon. Fogtam, írtam az anyámnak, hogy oldja meg valahogy, hogy bántódás nélkül hazajuthassak Magyarországra.

Anyám, aki akkor már hosszú ideje, 1945 óta párttag volt (akkor ugye 1951-et írtunk már, januárt talán), bement a városi párttitkárhoz, és elmondta, hogy mi újság. Az illető mondta, hogy elég veszélyes, mert el szokták kapni azokat, akik külföldről jöttek haza, de én előző év május elsején Izraelben ott voltam a május elseji felvonuláson, ahol az a társaság, ahova én tartoztam, Sztálin és Lenin arcképét vitte vörös zászlóval meg egy hatalmas kommunista jellegű transzparenst héber nyelven. S az ott készült fényképeket én hazaküldtem korábban levélben, s akkor anyám bemutatta, hogy a fiam ugyan ott van, de nézzétek meg, hogy milyen felfogású. S akkor ezzel ők elmentek valamilyen városi vagy milyen hatósághoz, a párttitkárral. És nem tartott tíz napig sem, megjött az értesítés, hogy mehetek haza. Izraelben a magyar követségtől kaptam egy szabadjegyet, a Bathori nevű lengyel hajó hozott Constantába, onnan vonattal átjöttem Magyarországra, s vonattal szépen hazamentem Nagykanizsára a szüleimhez.